

Herinnering aan een heilige paus

Enkele weken terug werd Paus Johannes Paulus II heilig verklaard. Het leek me heel geschikt om middels enkele citaten uit één van zijn duizenden toespraken een beeld van hem op te roepen. Daarvoor kies ik de toespraak tot de Nederlandse jongeren in mei 1985:

Op de vragen die jullie gesteld hebben, wil ik nu proberen een zo eerlijk mogelijk antwoord te geven. Ik hoop een beetje jullie taal te spreken...

Dit is het belangrijkste, beste jongelui, dat je blijft geloven. Want de sleutel voor de oplossing van genoemde problemen (jeugdwerkloosheid o.a.) en voor alle andere levensproblemen ligt in het geloof... De apostel Johannes zei: het wapen waarmee wij de wereld overwinnen is ons geloof! En bedenk wel, dat hij die zo sprak, geen overwinnaar

was, maar een verliezer die gebukt ging onder de overmacht van de heersers van zijn tijd. .. Jongeren, twintig eeuwen geschiedenis zijn niet vergeefs voorbijgegaan. Als jullie de geschiedenis nagaan van de echte veroveringen van de moderne beschaving, dan kunnen jullie zien, dat zij vaak een christelijke oorsprong hebben. Heb moed om in Christus te geloven...

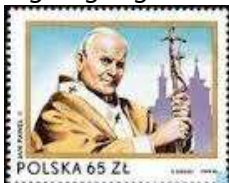
Jullie hebben nog meer grieven en bedenkingen tegen de Kerk. Jullie komen tot de conclusie, dat er een diepe kloof gaapt tussen de Blijde Boodschap van Christus en de druk die de gestrengheid van de Kerk op je legt.

Beste vrienden en vriendinnen, sta mij toe vrijuit te spreken. Ik weet dat jullie geheel te goeder trouw zijn. Maar zijn jullie er echt zo zeker van dat het beeld, dat jullie je van Christus vormen geheel overeenstemt met de werkelijkheid?

Want het Evangelie laat ons een veeleisende Christus zien, die oproept tot radicale bekering van het hart, tot onthechting aan de aardse goederen, tot vergeving aan wie ons kwaad doet, tot liefde voor de vijanden, tot het geduldig dragen van onrecht en zelfs tot het offeren van zijn eigen leven uit liefde voor de medemens.

Toegeeflijkheid maakt de mensen niet gelukkig. Ook de consumptiemaatschappij brengt geen geluk....

Het zou veel gemakkelijker zijn bij algemeenheden te blijven. Maar soms moet de Kerk, in overeenstemming met het Evangelie, vasthouden aan hoge idealen ook al moet zij ingaan tegen gangbare opvattingen.

Maar is het dan wel waar, dat het Evangelie een Blijde Boodschap is? Ja dat is het heel zeker.

Wie liefheeft is niet bang voor het offer. Ja, hij zoekt juist in het offer het overtuigend bewijs van de echtheid van zijn liefde. Is dit niet de ervaring die jullie zelf opdoen ten opzichte van degene die jullie liefhebben?

Jullie zijn kinderen van deze tijd. En daarom hebben jullie kritiek op de Kerk. Ongezouten kritiek soms. Je zult kunnen begrijpen dat wij ouderen daarmee nogal eens moeite hebben.

Soms doen jullie ons ook pijn. En toch zouden we niet graag hebben dat je ermee ophoudt. Jullie kritiek moet voortkomen uit echte bezorgdheid voor de Kerk. Want de Kerk moet doen wat Christus van haar verwacht. De Kerk heeft zichzelf niet uitgevonden. Zij weet dat zij de vrucht is van een uitvinding van de liefde van Christus.

Span je dus in om te groeien in liefde. Jullie, wij allen zijn de Kerk. Praat daarom nooit als een buitenstaander over de Kerk, maar steeds als een overtuigd betrokkene.

De Kerk wacht op jullie zoals jullie zijn.

Ik wil jullie ook vragen nooit zo tot de Kerk te spreken dat je niet meer kunt luisteren. Sluit je niet af.

Christen-zijn is nooit een gemakkelijke keuze geweest en zal het ook nooit zijn. Maar wordt de keuze voor Christus niet juist hierdoor aantrekkelijk? Wat moeilijk is vraagt moed. En juist in de moed komt de typische adel van de mens tot uitdrukking.

In vele andere landen moeten de jongeren armoede en gebrek trotseren. Toch zijn ze vol vrede en ijver. Jullie beschikken over een grote welstand en een hoge ontwikkeling, waardoor jullie vele mogelijkheden hebben voor een menswaardig leven. Houdt je aan Christus vast om blij de weg van het Evangelie te kunnen gaan in de huidige wereld zonder te verdwalen.

Aldus deze heilige paus toen hij op bezoek was in ons land.

Pastor J.Groos

Berichten uit onze parochie en van elders:

Zieken te gast

Op dinsdag 3 juni organiseert de werkgroep bezoeken een speciale bijeenkomst voor ouderen en zieken van onze parochie. De samenkomst begint om 14.00 uur. Pastoor Luijckx zal dan voorgaan in de H. Mis. Men kan dan ook als men dat wil de ziekenzalving ontvangen. Het gemengd koor St. Jan zal de viering muzikaal opluisteren. Na de viering is er koffie/thee met een versnapering, gevolgd door een drankje en een hapje. U wordt verwacht tussen 13.30 en 14.00 uur. Rond 16.30 uur zal het samenzijn worden afgesloten; dit voor degenen die een deeltaxi willen bestellen. Aanmelden: tot donderdag 22 mei: via het aangehechte strookje van de uitnodigingsbrief die in de kerken ligt of telefonisch naar de volgende personen: Corrie van Dongen tel. 274863 of Rina Dingemans tel. 27347

Wij feliciteren de Eerste Communicanten van onze parochie:

Kerk HH. Martelaren van Gorkum zondag 18 mei 2014

Dinio de Beer, Jouri van Boxtel, Finn van Dongen, Anna-Gloria Gestel, Fiene Grootswagers, Claudia van den Hout, Jasper de Jong, Djay Kogels, Maraja van Loon, Jenke Matthijs, Kas van Mook, Anne Ouwerkerk, Hessel van der Pasch, Ilse Pooters, Sem Verboven, Gaby Vos, Evi Vugts, Sylven van Wanrooij, Lars de Wit, Jesse Willems.

Kerk St. Jans Onthoofding zondag 25 mei 2014

Alano van Balkom, Tycho van Balkom, Niels Brekelmans, Rose Coolen, Sem Eekels, Serena Engelbert, Jorn Fransen, Jelle van der Heijden, Olaf van der Heijden, Lieke van Heijst, Lars de Kinderen, Daan Kroot, Anne-Jurna Kuijpers, Britt Kuijpers, Rik Kuijpers, Mathijs Mulders, Sanne van Osch, Tim Schaareman, Luc Schoenmakers, Lucas Reijnen, Rens Vermeer.

Kerk St. Jan Kaatsheuvel zondag 1 juni 2014

Aaron Barnhoorn, Noah Barnhoorn, Quinten Bogaers, Jelle Brok, Rik de Brouwer, Fleur Fransen, Femke Fransen, Christan van Grinsven, Levi van Groeninge, Bart Grootswagers, Isa van Laarhoven, Joa, Jasper Martens, Urszula Piwowarska, Caithlyn Schalken, Pleun Scheerders, Nova Smulders, Daphne Sprangers, Meerle van Woensel, Kayleigh van Zutphen, Gijs Verschuren, Koen Vermeer.

De missionaire traditie voortzetten. Samen maken we het mogelijk!

De missionaire traditie leeft! Elke dag weer zetten ruim 750 missionarissen en 40 missionaire werkers zich in voor kwetsbare medemensen.

Wij in Nederland maken dat mede mogelijk, via de Week Nederlandse Missionaris.

Op Hemelvaartsdag 29 mei start de Pinksteractie voor de Week Nederlandse Missionaris (WNM). Doordat parochianen in heel Nederland elk jaar zo'n belangrijke bijdrage leveren aan deze actie, kan de WNM een echte steun zijn voor onze missionarissen en voor onze missionaire werkers, die met jeugdig elan de missionaire traditie voortzetten.

Zij geven veel!

Onze missionarissen en missionaire werkers stellen zich met liefde ten dienste van anderen. Ze geven veel. Maar ze hebben uw steun nodig. Neem missionaris en priester Matthieu Ham (59). In Brazilië helpt hij onder andere oude mensen die leven in armoede. De WNM helpt hem met een vergoeding voor noodzakelijke verzekeringen, zorgt voor veiligheidstrainingen en betaalt één keer in de drie jaar een ticket naar huis. Of kijk naar het verhaal van Karin Swagemakers (26)

Zij is tijdelijk uitgezonden naar Peru. Daar leert ze jongeren weerbaar te worden en zo verantwoording te nemen voor hun eigen toekomst.

Ook zij ontvangt een kleine toelage voor verzekeringen en een ticket naar huis. Maar onze bijdrage is niet alleen van financiële aard.

Matthieu noemt de WNM zijn ruggensteun en Karin weet dat ze dankzij de WNM een bijdrage kan leveren aan het bestrijden van onrecht. Onze steun, via de WNM is hun houvast.

Waar Christus' gelaat is vervormd is er, ondanks dat de Braziliaanse economie floreert, altijd een groep die buiten de boot valt, zegt Matthieu Ham. Hij ziet er een uitdaging in de rijken te laten delen met de armen.

De opbrengsten uit de zorg voor welgestelde ouderen met Alzheimer dementie en Parkinson besteedt hij aan de hulp aan ouderen, die geen zorg in een tehuis kunnen betalen.

Veel zieke ouderen leven in grote eenzaamheid; niemand let erop of ze hun medicijnen slikken, te eten hebben en zorg krijgen", vertelt Matthieu.

Voor die mensen opkomen is iets moois. Bijbels gezien ligt concreet je roeping dáár, waar je ziet dat Christus' gelaat vervormd is."

Ook Karin Swagemakers wordt gedreven door die strijd tegen ongelijkheid

Een groot taboe op seksualiteit en de vaak ongelijkwaardige relaties tussen man en vrouw leiden in Peru tot schrijnende situaties.

Karin: Een meisje dat zwanger is, wordt er meestal direct van school gehaald, omdat ze een slecht voorbeeld zou zijn voor anderen. De kans is groot dat ze op straat belandt"

Karin verzorgt trainingen om jongeren zelfvertrouwen te geven en duidelijke keuzes te maken met het oog op hun toekomst.

“Ze leren hoe ze gezonde relaties kunnen aangaan, gebaseerd op eerlijke communicatie en gelijkheid.”

Nederland ‘loopt mee’ op het pad van Matthieu en Karin, in de vorm van de steun van ons allen via de Week Nederlandse Missionaris

“Daar ben ik ontzettend blij mee”, zegt Karin. “Er is nog zoveel onrecht en er moet nog zoveel gebeuren om dat bestrijden. Daar lever ik met hart en ziel mijn bijdrage aan.

Dat kan, mede dankzij de steun van al die mensen via de Week Nederlandse Missionaris.

Een zorg waar je mee zit? Bel & Bid!

Iedereen heeft wel eens een zorg, groot of klein: je hebt je stage niet gehaald, problemen thuis of je zit gewoon niet lekker in je vel. Dan heeft Jong Katholiek een tip voor je: Bel & Bid. De vrijwilligers die de telefoon beantwoorden zitten in een kerk of kapel voor het Allerheiligste. Dichter bij God kan de zorg of vraag niet worden neergelegd.

Als je ‘Bel & Bid’ belt, krijg je geen kant-en-klare oplossing of een advies, maar een luisterend oor en het aanbod om er samen voor te bidden. In het Evangelie zegt Christus: ‘Wanneer twee van u eensgezind op aarde iets vragen zullen zij het verkrijgen van mijn Vader die in de hemel is’ (Matt. 18, 19). Dit is je kans! Bel & Bid is dagelijks tussen 20.00-23.00 uur bereikbaar via: 0900 – 11 22 777.

Zowel vrijwilliger als beller zijn en blijven anoniem. Ook de inhoud van het gesprek blijft privé en wordt verder niet met anderen gedeeld. Het bellen van de lijn kost 10 eurocent per minuut.

Deze telefoonlijn is een initiatief van de Gemeenschap Emmanuel. Een aantal vrijwilligers is hieraan verbonden, maar verschillende ook niet. Zij zijn een betrokken parochiaan en/of maken deel uit van een andere RK organisatie. Meer info: www.emmanuelnederland.nl

Nieuwe stichting komt op voor traditioneel gezin

Enkele weken terug is in Nijmegen de stichting Civitas Christiana opgericht. De stichting maakt deel uit van de lekenbeweging Traditie, Familie & Prive-eigendom (TFP). Zij beoogt via acties, campagnes en publicaties ‘een herstel van de morele crisis in onze tijd’.

Het doel van TFP is om via een ‘contrarevolutie’ in te gaan tegen de revoluties die de katholieke kerk hebben geschaad, zoals de culturele revolutie uit de jaren ’60, de Franse revolutie en het communisme.

Een eerste pijler van het nieuwe initiatief is traditie. Volgens de stichting heeft de rooms-katholieke kerk ‘in onze zielen en in de gemeenschap natuurlijke en bovennatuurlijke, individuele en sociale waarden opgeleverd’. Dat schrijft Hugo Bos, samen met Michiel Hemminga initiatiefnemers. Beiden zijn bekenden van de website Catholica.

Het huwelijk tussen man en vrouw en het bevorderen en beschermen van de familie is een volgend verdedigpunt. Bos: ‘Het bevorderen en beschermen van de familie is een individuele en gemeenschappelijke verzetsdaad tegen de gevaarlijke ideologie van deze tijd, die het huwelijk uitholt, de familiale gemeenschap versplintert en haar wil vervangen door de a-sociale ‘vrije relatie’.’

Een derde item is dat van het privé-eigendom. Volgens Bos is dat ‘een heilig recht, dat met de menselijke natuur is verbonden’ en zich richt op de vrijheid in het eigen levensonderhoud te voorzien en het recht om eigendommen te bezitten. De stichting richt zich op de traditionele elites ‘zoals de adel en andere families die traditioneel verantwoording dragen in de samenleving’.

Hoewel de akte van de stichting net is gepasseerd, hebben de initiatiefnemers grote plannen. Activiteiten zijn straatcampagnes met spandoeken om het traditionele huwelijk te verdedigen, liturgische bijeenkomsten, pro-life campagnes zoals de Mars voor het Leven en anti-abortus telefoonlijnen. Daarnaast wil Civitas Christiana studenten benaderen die open staan voor het geloof waar 'hun enthousiasme dreigt te worden geërodeerd door de nog steeds seculiere en neo-heidense cultuur'. In opleidingscentra in Duitsland en Amerika 'krijgen jonge mannen alles wat nodig is om een katholieke gentleman te worden. Zo wordt veel aandacht besteed aan goede manieren, discipline, het regelmatig ontvangen van de sacramenten en sport.'

Het bestuur van de stichting Civitatis Christiana bestaat uit voorzitter hertog Paul von Oldenburg, verre familie van wijlen koningin Juliana. De Uruguayaan en in Portugal woonachtige Emeterio Ferrés Arrospide is secretaris. De Braziliaan Caio Xavier da Silveira is het derde bestuurslid. Da Silveria is tevens president van [Pro Europa Christiana Federation](#)

Het Weesgegroetje

Dat kleine Weesgegroetje, wat moeder ons leerde,
waarmee we ook dagelijks Maria vereerden:
Zo'n simpel gebedje, dat werd vroom
en net door ons gebeden op de knieën voor het bed.

Wij leerden daarbij ook een kruisje maken,
en te vragen of God ons die nacht wou bewaken.
Zo bracht men ons bij, te vertrouwen op God,
dat was ons eerste gebed en gebod.

Maar dat kleine Weesgegroetje, wat ons zo goed past,
dat geeft ons nog altijd een beetje houvast.
Als de storm van het leven ons dreigt te plagen,
dan moeten wij iemand om hulp kunnen vragen.

Dan geeft het gebed ons weer hoop en weer moed,
dan doet ons die leerschool van moeder weer goed.
En ziet men het niet meer zitten bij ziekte of smart,
dan komt zo'n gebedje vaak diep uit het hart.

Doch, laat ons niet enkel in nood en in rouw,
bidden tot God en Onze Lieve Vrouw.
Kniel ook eens af en toe zó in een bank.
En bid zo'n gebedje, gewoon eens als dank!

Ingezonden door Nelly Klijn de Jong

Kledinginzameling voor Letland

25 maart 2014 om 8.30 uur is het zover.

De oplegger met de container voor het vervoer van de gesorteerde kleding en aanverwanten artikelen voor Letland is gearriveerd. Er kan dus geladen worden.

De avond van de 24ste maart hadden enkele vrijwilligers de plaats, waar de container moest komen te staan, al afgezet met eigen auto's en lint. Ook die avond waren al aanhangwagens geladen met bijvoorbeeld kinderledikantjes, groot speelgoed, boxen, kinderstoelen enz. om vanaf de aanhangwagens in de container te worden geplaatst.

25 maart om 8.30 uur waren de sterke mannen, die elk jaar meehelpen de container te laden, aanwezig. Zelfs pastoor Luijckx was, ondanks zijn overvolle agenda, van de partij.

Binnen werden broodjes gesmeerd door de sorteergroep van Kleding Letland.

Na wat tijd laden kwam iedereen binnen voor lekkere warme koffie en heerlijke broodjes. Immers, flink werken maakt hongerig, en even bijpraten is ook nooit weg.

De container had een inhoud van 40 Ft. (voet) en was 12 meter lang. Er werden 800 dozen dames- en herenkleding ingeladen, 160 dozen kinderkleding, 110 dozen met dekens, lakens en slopen, handdoeken, dekbedovertrekken enz. en 110 dozen kinder-, dames- en herenschoenen. Dit jaar is er ook heel veel speelgoed en knuffels aangeleverd. Wat zullen die gezichtjes van kinderen stralen als zij een pakje krijgen met kerst.

De oplegger is nu op weg naar de haven van Rotterdam om ingescheept te worden voor vertrek naar Riga de hoofdstad van Letland', om vervolgens aan te komen bij het zusterklooster. Daar worden alle dozen en aanverwante artikelen gelost in de containers, die toebehoren aan de zusters en van daaruit wordt voor wie het nodig heeft uitgedeeld.

De zusters hebben daar een goed systeem voor om doorverkoop tegen te gaan.

Bij deze willen we ook vol trots aan iedereen vertellen, dat we laatst een brief kregen van de zusters in Riga met het compliment, dat zij vanuit Nederland zulke mooie en schone kleding kregen toegestuurd. Dit is een groot compliment voor iedereen, die de kleding heeft aangeleverd.

Die mooie en gewassen kleding willen we graag zo houden.

Lieve mensen, iedereen heel, heel erg bedankt voor het aanleveren van schone kleding en andere goederen!

Ook voor iedereen, die er voor gezorgd heeft dat op 25 maart alles goed verliep, is een bedankje op zijn plaats.

Geef allemaal jezelf maar gerust een schouderklopje, met in gedachten de blijde gezichten van de zusters van Bethanië in Riga en de gezinnen die het lang niet zo rijk hebben als wij hier in Nederland.

Wij, de kledingsorteergroep, gaan weer inpakken als jullie aanleveren.

En wel op dinsdagmorgen van 9.30 uur tot 11.00 uur en op vrijdag van 9.00 uur tot 11.00 uur.

Lieve groeten van kleding sorteergroep Letland.

Bevrijding

De driekleur wappert in de straten.

Het verbod van jaren is gedaan.

Juichende mensen op de wegen, de tanks die rollen af en aan.

De wit vermagerde gelaten staan glanzend na geleden pijn

Bevrijd, zichtbaar met tranen in de ogen.

Belevend alsof het niet waar kan zijn.

*Ik proef de volle smaak van witbrood dat uit de lucht
neergedaald,
de knakworstjes, zo heerlijk sappig
wat is dit alles duur betaald.*

*Ondanks vermoeidheid dansen allen.
Klinkt het Wilhelmus op het plein.
Kijkt men weer uit naar de vermisten
Of die misschien in leven zijn.*

*Kruipen weer Jood en onderduikers
uit hun lang afgesloten bestaan,
knipperend tegen het felle daglicht.
Breekt er het nieuwe leven aan.*

*Nog proef je wat bevrijdt wil zeggen.
Ervaar je vrede als geschenk .
Is het zo waard die te bewaren
in die jaarlijks terugkerende wenk.*

*Laten we de bevrijders blijven waarderen
En zij die hun leven lieten in de strijd
Blij dat we nu in vrede mogen verkeren
En dankbaar mogen leven in vrijheid.*

*Teun Hoek
Ingezonden door Nelly Klijn de Jong*

Tafelgebed van een ongelovige

*We willen dankbaar tot ons nemen
Wat ons de aarde bracht
In het besef dat alle leven
Wordt gevoed door offerkracht
De aarde droeg het in haar schoot
Zonlicht bracht het rijp en groot*

*Aarde en zon, die ons dit schenken
Dankbaar willen wij aan u denken*

Ingezonden door Joop Stokman

Overwegingen bij een recent onderzoek

Eind april werd door het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) een onderzoek gepubliceerd over de godsdienstige ontwikkelingen in Nederland. Het was uitgevoerd door prof. dr. Joep de Hart en had als titel: 'Geloven binnen en buiten verband'. In de media is er nogal wat aandacht aan besteed.

Opmerkelijke uitkomsten

Dat de ontkerkelijking van Nederland nog steeds verder doorgaat, ook onder jongeren, is algemeen bekend. Maar het verrassende van de studie was dat onder jongeren die nog wél tot een kerk behoren, sprake is van een toename in kerkbezoek en van een sterker geloof. Ten onrechte werd deze groep als 'neofundamentalisten' omschreven en daarover ging vooral de discussie.

Hoe belangrijk en interessant dit onderzoeksresultaat ook is, ik wil het hier over een andere bevinding in dit SCP-onderzoek hebben. En dat is dat regelmatige kerkgangers veel vaker aan vrijwilligerswerk doen dan buitenkerkelijken en mensen die zelden of nooit naar de kerk gaan. Van de regelmatige kerkgangers is 52% vrijwilliger, van de anderen nog niet de helft daarvan: 25%. En dan gaat het niet alleen om kerkelijk vrijwilligerswerk, maar ook om seculier vrijwilligerswerk, vrijwilligerswerk buiten kerkelijk verband, zoals sportverenigingen, jeugdwerk en maatschappelijke organisaties.

Maatschappelijk en sociaal actief

Uit ander onderzoek komen soortgelijke bevindingen naar boven, maar ook dat kerkbetrokken gelovigen meer geven aan goede doelen, meer aan burenhulp doen en meer aan informele zorg (mantelzorg) dan buitenkerkelijken en gelovigen die nauwelijks kerkbetrokken zijn. Je zou kunnen zeggen dat kerkbetrokken gelovigen in maatschappelijk en sociaal opzicht actiever zijn. Hier is een waarschuwing op zijn plaats. Het is niet zo dat van de kerkbetrokken gelovigen iedereen vrijwilligerswerk doet of aan goede doelen geeft en van de andere groep niemand. Het is een kwestie van meer of minder, maar de verschillen zijn wel groot.

Beeldvorming

Ik vind deze constatering om drie redenen belangrijk. Allereerst voor de beeldvorming. Er zijn nogal wat mensen die van mening zijn dat er in sociaal en maatschappelijk opzicht geen verschil is tussen gelovigen en ongelovigen of tussen kerkbetrokken mensen en buitenkerkelijken. Ze zien wel verschil in geloof of kerkgang, maar dat zou verder geen sociale of maatschappelijke gevolgen hebben. Onderzoek spreekt dat tegen: er is wel degelijk een verschil, maar het lijkt erop alsof men dat niet wil weten of dat het niet geweten mag worden. Want het klopt niet met het slechte imago dat kerk en geloof heden ten dage in onze samenleving hebben. En toch is het zo. Het mag wel eens gezegd worden: kerkbetrokken gelovigen zijn sociaal en maatschappelijk actiever dan buitenkerkelijken en ongelovigen. In de media wordt hierover gezwegen. Negatieve gebeurtenissen binnen de Kerk worden breed uitgemeten, over positieve zaken wordt gezwegen. De media zijn wat dit betreft eenzijdig, vooringenomen en verdonkeremanen de waarheid. Ze doen m.a.w. wat ze

de Kerk verwijten. Of om het met een spreekwoord te zeggen: 'De pot verwijt de ketel dat hij zwart ziet.'

Verkondiging noodzakelijk

Het tweede wat in dit verband belangrijk is, is het volgende. Het verschil zit hem niet tussen mensen die tot een kerk behoren (protestanten en katholieken) aan de ene kant en buitenkerkelijken aan de andere kant. Het verschil zit hem tussen protestanten en katholieken die kerkbetrokken zijn (die er m.a.w. wat aan doen) aan de ene kant en zij die slechts in naam katholiek of protestant zijn of niet tot een kerk behoren. De scheidslijn loopt dus dwars door de kerken heen. Dat is interessant, want het betekent dat verkondiging wel degelijk zin heeft. Want wat wordt er wekelijks in protestantse en katholieke kerken verkondigd? "Hebt uw naaste lief als uzelf", "Bemin God en uw naaste", ja zelfs: "Hebt uw vijanden lief". En dat is een heel ander geluid dan wat je doorgaans op feestjes of bij de kapper kunt horen: "Je leeft maar één keer, neem het ervan!" Tijdens het Laatste Avondmaal zei Jezus tot zijn leerlingen: "Hieruit zal men kunnen opmaken dat jullie mijn leerlingen zijn: als jullie de liefde onder elkaar bewaren" (Joh. 13,35). Het was een hartstochtelijk pleidooi voor naastenliefde. Dat is hét kenmerk van het christendom, maar wel een tegendraadse boodschap. Daarom is het belangrijk dat die boodschap verkondigd blijft worden en dat men erover kan horen in de kerk of op de tv of erover kan lezen. Alleen wanneer dat gebeurt en men daar kennis van neemt, heeft het blijkbaar het gewenste resultaat. Niet als je alleen maar in naam katholiek of protestant bent.

Overheid en kerk

Als derde en laatste: de overheid trekt zich steeds meer terug en doet een toenemend beroep op de burgers om in verantwoordelijkheid een bijdrage te leveren aan de samenleving. 'Mantelzorg' en 'participatiesamenleving' zijn begrippen die je steeds vaker kunt horen. Maar met de toenemende ontkerkelijking moet gevreesd worden dat er steeds minder bereidheid zal zijn tot vrijwilligerswerk, mantelzorg, naastenliefde of hoe je het ook noemen wilt. De ontkerkelijking staat eigenlijk dus haaks op wat de samenleving nodig heeft. Dat zou de overheid wel wat meer mogen beseffen. Het huidige beleid ten opzichte van kerk

en godsdienst is allerminst positief; het is er eerder op gericht om kerk en godsdienst te marginaliseren en 'achter de voordeur' weg te stoppen. De overheid snijdt daarmee in haar eigen vingers. Het zou verstandiger zijn als men de kerken als bondgenoot ging zien en ermee zou samenwerken.

Theo Schepens,
voormalig pastoraal werker

Avondgebed

Ik ga slapen, ik ben moe, sluit mijn beide ogen toe.
Lieve Vader houdt de wacht, welterusten, goede nacht
Allen die mij lief zijn Heer; zie uit de hemel op ons neer
Dat alle mensen groot en klein, steeds onder uw hoede zijn.

Ik vraag voor zieken hoop en rust, voor bedroefden nieuwe lust
Voor hen die in oorlog moeten leven,
dat zij niet dagelijks voor hun leven hoeven vrezen.

Voor hen die vervolgd worden omwille van hun geloof,

Vraag ik of U vrede belooft

Gij alleen hebt daartoe de macht, geef ons Heer allen een goede nacht.

Gebed voor de dag van morgen

Als het morgen moet worden en ik loop met een bezwaard gemoed

Wees dan mijn reisgenoot Heer. U mag u onzichtbaar maken,

of het gezicht aannemen van een vriend

U mag u klein maken zoals de minste onder ons

of groots worden in hart en mond

Ik zal moeite doen om u te herkennen

Mijn blik omhoog te richten, vooruit te kijken

Misschien vol hoop, misschien vol wanhoop

Maar in ieder geval vooruit, want U gaat aan mijn zij.

Tekst voor u gelezen, die ik graag met u wil delen.

Nelly Klijn de Jong

Over Leven

is deze keer de titel van Helene haar column

Beste medeparochianen.

Laatst bekeek ik het programma: Max Maakt Mogelijk en daar zag ik tot mijn verbazing, dat Helene en haar man Dick Wesselingh en hun gezin ook in die buurt werken. Ze vertelde hun belevingen zoals zo vaak beschreven staan in Helene haar column. Hun verhaal ging over de kortgeleden plaats gehad hebbende overstromingen, waarvan Helene in haar vorige column nog sprak. Toen zag ik hun gezichten bij het verhaal en bewonder ze nu nog meer en ook het werk wat zij doen in Albanië voor de allerarmsten.

Mijn moeder Cathrien, aldus Helene, is zeventig jaar als ze voor de eerste keer naar Albanië reist om het zieke en straatarme Albanese meisje Vosjawa op te halen voor een operatie in Nederland. Het is het begin van onze geschiedenis in een land waar maar weinig mensen iets van weten omdat het vijftig jaar op slot zat. Moeder Cathrien is nu negentig jaar oud en toen onze dochter Jane haar laatst belde, zag ik Janes gezicht betrekken. Ze legde met tranen in haar ogen de telefoon neer. "Oma is ziek", zei ze. "Ze kan bijna niet meer praten en ademen."

Snel belde ik mijn moeder terug en constateerde hetzelfde. De volgende morgenochtend belde ik weer, maar het bleef angstaanjagend stil aan de andere kant van de lijn.

Moeder Cathrien bleek met de ambulance naar het ziekenhuis te zijn gebracht. Jarenlang calculeerde ik dat deze dag eens zou komen. Ik krijg te horen dat het niet goed gaat en dat ze een longontsteking heeft. 's Avonds zien we via Skype een zeer zieke moeder Cathrien in een ziekenhuisbed liggen. "Ik kom er nog wel bovenop hoor", fluistert ze hees, terwijl ze haar duimpje omhoog steekt. We besluiten met elkaar naar Nederland te rijden, om gewoon even lekker bij haar te zijn en uit dankbaarheid dat het nog steeds kan.

Hoewel ze niet meer vitaal is, mankeert ze aan haar hoofd helemaal niets. Honderduit praat ze over het nieuwe verzorgingstehuis voor ouderen in Albanië dat we samen met Max Maakt Mogelijk realiseren. Ze heeft alweer goede ideeën en maakt alweer plannen om te komen. “Hoe is het met je boek? ”, vraagt ze belangstellend.” Ik hoop dat ik nog mag meemaken dat het uitkomt”, zegt ze monter. Ik wil haar niet vertellen dat we de volgende dag een afspraak met de uitgever hebben en dat het daarvan afhangt.

De volgende morgen rijden we door de mooie bossen richting Heeswijk-Dinther. Onze Albanese schoonzonen kijken hun ogen uit naar de prachtige natuur met de mooie bomen. In Albanië bestaan deze bomen in dat formaat niet meer, omdat alles gekapt is door de arme bevolking.

Vanuit de verte doemt het prachtige klooster van de Norbertijnen op. De Norbertijnen houden zich al jaren bezig met het uitgeven van boeken en vele boeiende liturgische uitgaven. Na een twee uur durend prettig gesprek is de uitkomst zeer positief. In oktober zal ons boek verschijnen!

Een boek dat begint in de Tweede Wereldoorlog bij het wonderlijke leven van Moeder Cathrien, brengster van het goede, en zoals dagblad De Telegraaf ooit kopte: Engel van beroep Maar bovenal zal het een verhaal zijn van mensen die onderweg zijn gegaan, omdat zij ervan overtuigd waren dat Hij met hen mee zou reizen.

Moeder Cathrien zal er zeker nog bij zijn als het boek uitkomt; ze heeft wel voor hetere vuren gestaan! Over een paar dagen zullen we terugrijden naar Albanië, het land waar nog iedere dag wordt gevochten om te overleven en waar wij Gods licht kunnen laten schijnen. Helene Wesselingh.

Ook u kunt helpen via rekeningnummer: IBAN NL11 INGB0009043418 t.n.v. Stichting: Doe iets goeds.

Ingezonden door Nelly Klijn –de Jong

Verlies nooit de moed

Als de zon verdwenen is uit je leven, zoek dan de ster, die God ergens voor je heeft aangestoken. Als je met lege handen staat en je hebt geen parels meer om iemand aan te bieden, weet dan dat God geen oogst van je vraagt, geen volle schuren.

Als je de deuren van je medemensen gegrendeld vindt, als men nergens meer opendoet, al klop je dag en nacht, keer je dan niet wanhopig om in grenzeloze bitterheid.

God heeft je lief en zal ergens een mensenhart voor je openen, om je dat te laten weten. De regen zal ophouden . De kou is voorbij. In de straling van een glimlach en de zachtheid van een hand zul je de lente voelen en weer leven.

Als je je boodschap moet brengen verloren in de woestijn en er is niemand die luistert, weet dan dat God verborgen antennes heeft uitgezet, die elk woord uit je hart zullen opvangen en doorseinen over alle verdorde onvruchtbare velden heen tot op dát kleine stukje grond, waar de nieuwe wereld geboren wordt.

Wat er ook gebeurt en wat je ook overkomen zal, verlies nooit de moed.

Voor u gelezen in: Neem je tijd van Phil Bosmans.
Ingestuurd door Nelly Klijn –de Jong

Wij feliciteren de ouders met de geboorte en doop van:

Famke Snijders	ouders Snijders-Schoenmakers
Samuel Voogd	ouders Voogd- Garcia Candel
Kisainy Lokasi	ouders Bezika- Lokasi
Dunya Zwaans	ouders Vugts- Zwaans
Kenji Meijlink	ouders Meijlink- Koks

Wij gedenken onze overledenen:

1 - 4 - 2014	Mevr. Gerdina Van Heesch- Ashman	97 jaar
30 -4- 2014	Mevr. Francien Verboven-van den Broek	81 jaar
1 - 5 - 2014	Mevr. Annie van der Linden- Snoeren	93 jaar
1 - 5 - 2014	Mevr. Paula Krol- van Wezel	78 jaar

Gedicht

als ik oud moet worden
breng me dan ergens heen
waar mensen zijn
waar gelachen wordt
en het gezellig is

als ik ouder moet worden
hoop ik namelijk één ding:
dat ik oud mag worden
dat iedereen laat zijn
wie ik ben

Kim